

Έγραψαν οι εφημερίδες και τα site πως:

«Ψήφο εμπιστοσύνης στις διαδικασίες της αποκρατικοποίησης» χαρακτήρισε το ενδιαφέρον από 15 επενδυτικά σχήματα για το ξενοδοχειακό συγκρότημα του «Αστέρα» ο διευθύνων σύμβουλος του ΤΑΙΠΕΔ Γιάννης Εμίρης”.

Αναρωτιέμαι πως μπορεί να βρεθεί μια μεγαλύτερη απόδειξη της αποτυχίας του σύγχρονου ελληνικού κράτους, πέρα από αυτή την πρόταση. Αν λοιπόν η ελληνική πολιτεία δεν έχει τη δύναμη να διαχειριστεί ένα από τα καλύτερα, ομορφότερα, σημεία του πλανήτη, πως είναι δυνατόν να τα καταφέρει στα κουμάντα ενός κράτους, ενός λαού.

Το συγκρότημα του “Αστέρα” αποτελεί άλλη μια τρανή απόδειξη της παταγώδους αποτυχίας του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο αδύναμο να διαχειριστεί την μονακριβή περιουσία του, την προσφέρει σε “επενδυτικά σχήματα” πανηγυρίζοντας επιπροσθέτως.

Το συγκρότημα, με τρία ξενοδοχεία («Αρίων», «Ναυσικά» «Αφροδίτη»), 58 μπάνγκαλους, την Μαρίνα Βουλιαγμένης, δύο παραλίες με συνολική ακτογραμμή πάνω των 3.000 μέτρων και όλα τούτα σε έκταση 306 στρεμμάτων, συγκεντρωμένα στο Μικρό Καβούρι της Βουλιαγμένης. Χωρίς τοπικιστικές κορώνες, το συγκεκριμένο κομμάτι γης, με την σπάνια φυσική ομορφιά, παρά την παραμόρφωση που έχει δεχτεί από τα ογκώδη και μάλλον άσχημα ξενοδοχεία, εξακολουθεί να γοητεύει. Έλκει δε, τη μοναδικότητά και από το φόντο

του, όπου ξεχωρίζουν ο βράχος της Ακρόπολης και ο κατάφυτος λόφος του Λυκαβηττού, έτσι σαν αποδείξεις της βαθιάς και μοναδικής πορείας του τόπου.

Αυτό λοιπόν το κομμάτι γης, ανίκανο να το υπερασπίσει, αδύναμο να το αξιοποιήσει το ελληνικό δημόσιο το προσφέρει σε “επενδυτές”. Αδιάφορο αν είναι Τούρκοι που για αρκετούς Έλληνες είναι, δικαιολογημένα, ενοχλητικό, Αμερικανοί, Άραβες, ακόμα και ημεδαποί, ειδικά στην εποχή μας, όπου το χρήμα δεν έχει πατρίδα. Αυτό που δεν είναι αδιάφορο, είναι ότι θα αποφασίζουν για την τύχη του, στελέχη πίσω από οθόνες υπολογιστών, υπολογίζοντας σε λογιστικά φύλλα, χωρίς να γνωρίζουν ούτε που βρίσκεται και θα ελέγχουν τοις πράγμασι κάτι τόσο εκλεκτό και εν τέλει ανεκτίμητο.

Μερικά από τα ομορφότερα σκαριά της Μεσογείου, ηλικίας ενός αιώνα αλλά και σύγχρονοι θαλαμηγοί δένουν στην Μαρίνα της Βουλιαγμένης με φόντο τον πευκόφυτο λόφο και τις κτιριακές εγκαταστάσεις των ξενοδοχείων.

Μιλώντας όμως για αξίες, όπως ανακοίνωσε η Εθνική Τράπεζα στη οποία ανήκει το συγκρότημα, για να μπορούσαν οι υποψήφιοι να συμμετείχαν στο πρώτο στάδιο, για το οποίο η συμμετοχή έληξε στις 29 Μαρτίου, θα έπρεπε να διαθέτουν κεφάλαια πάνω των 150 εκατομμυρίων ευρώ. Στην ίδια ανακοίνωση αναφέρεται το ενδιαφέρον των δεκαπέντε “επενδυτικών σχημάτων” (τι κομψή έκφραση!) και η βεβαιότητα για την επιτυχία στη διαδικασία της αποκρατικοποίησης μέσα από το δεύτερο στάδιο.

Είναι τουλάχιστον εξοργιστικό, αν όχι εγκληματικό αντί να συμμαζευτεί, αντί να οργανωθεί, αντί να γίνει δίκαιο και ανταγωνιστικό, το κράτος, να πουλά τα καλύτερα κομμάτια του, για να συντηρηθεί, για να διατηρήσει αλώβητο το πελατολόγιο από τις τόσες δεκαετίες πολιτικής και εκλογικής συναλλαγής. Γίνεται δε ανυπόφορο όταν αυτές οι κινήσεις χαρακτηρίζονται ως “ψήφος εμπιστοσύνης”.

